

Den af Mindretallet *Hauch, Jensen-Sønderup m. fl.* foreslaaede Fremgangsmaade vilde selvfølgelig være forbundet med et betydeligt Merarbejde for Kontorerne og maa medføre Udvidelse af disses Kontortid og Personale, hvilket imidlertid ikke kunde virke afskrækkende for de Fordele, det kunde medføre for de kommunale Arbejdsanvisningskontorer som saadanne. Men mod Arbejdsløshedskasserepræsentanternes Modstand maa det være meget betænkeligt at gennemføre den foreslaaede Foranstaltning, da det maa anses for mest formaalstjenligt, at Samarbejdet mellem Arbejdsløshedskasserne og de kommunale Arbejdsanvisningskontorer fortsat udvikler sig ad Overenskomstens Vej. Dernæst maa det antages, at Forslaget for Tiden kun lader sig gennemføre for Provinsbyernes Vedkommende, medens det næppe med Fordel lader sig praktisere for Landkommunernes Vedkommende, og det vil alene af Pladshensyn for nærværende være uigennemførligt for København, idet der i Løbet af Vinteren for de ca. 70 københavnske Afdelinger af Arbejdsløshedskasser med ca. 100 000 Medlemmer kan forryntes en ca. 10 000 Tilmeldinger paa Dage efter en Frostperiodes Indtrædelse. En yderligere Udvikling af Arbejdsanvisningen i København bør sikkert ogsaa gaa i Retning af, at de til Arbejdsløshedskasserne knyttede faglige Anvisningskontorer bliver Filiakontorer under Centralarbejdsanvisningskontorets II. Afdeling; men en saadan Udvikling maa ske ved frivillig Overenskomst mellem alle interesserede Parter. Saa fremt det sker ad anden Vej, maa det befrygtes, at Modforanstaltninger fra de faglige Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisationer vil kunne gøre alle nu paabegyndte Foranstaltninger til at neutralisere Arbejdsanvisningen illusoriske og blive Indledningen til store sociale Kampe.

Til § 10.

Som nævnt i de almindelige Bemærkninger er der Enighed om, at de i Paragraffen omhandlede Tillæg skal være af en ensartet Størrelse, saaledes at de ikke som i den gældende Lov fastsættes til en vis Procent af de vedtægtsmæssige Understøttelser. Med Hensyn til Virkningerne af de forskellige Forslag henvises til de ovenfor Sp. 2451—52 meddelte Oplysninger.

Med Hensyn til det af *Andersen med flere* fremsatte Forslag bemærker Forslagsstillerne følgende:

Naar man foreslaar Tillægene sat til 2 Kr. til Familieforsørgere o. s. v., maa dette ses i Belysning af den siden Februar skete Forværrelse af Levevilkaarene, samt i Belysning af den skete og paaregnede Højnelse af Lønninger, der gør, at Afstanden mellem Løn og Understøttelse i hvert Fald ikke vil blive formindsket ved Forslaget, og at man i alle Tilfælde, hvor Afstanden maa anses at være for ringe, kan benytte Bestemmelsen om Nedsættelsen af Tillæget. — Med Hensyn til det af *Black og Jensen-Sønderup* stillede Forslag om 1 Kr. 50 Øre til Familieforsørgere o. s. v. bemærkes, at naar man fra procentvise Tillæg med forskellige Mindstetillægsbestemmelser gaar over til Ydelsen af ensartede Tillæg til vedtægtsmæssige Understøttelser for derigennem at støtte Forsikringsprincippet og at lette Understøttelsesberegningen, er det inkonsekvent at fastholde et Tillæg, der forringer bestaaende Understøttelse og derfor alligevel maa afbalanceres af Mindstetillægsbestemmelser. Men hertil kommer, at der ved dette Forslag ikke ses at være taget de Hensyn til Ændringerne i saavel Lønningerne som Leveforholdene, som der er taget i det andet Forslag.

Mindretallet, bestaaende af *Lamm, Ussing, Vandman og Vedel*, bemærker med Hensyn til det af samme stillede Forslag, at medens man paa den ene Side maa